

[Kim Behnke]

dan er den i overensstemmelse med de grundlæggende synspunkter, Fremskridtspartiet har? Jo, der er ét meget væsentligt punkt i den dagsorden, og det er det, der gør, at vi har vurderet, at vi ønsker at være medforlagsstillere på dagsordenen, nemlig spørgsmålet om, at aftalen fra 20. marts 1990 tages op til nyvurdering. For vi har været vidne til, at det er væltet ind med henvendelser fra Als, fra Fyn, Nordjylland, rundt omkring i landet, hvor man ikke kan forstå, hvorfor man ikke må bruge biobrændsel i langt højere grad, end man ønsker, hvorfor man skal tvinges til at bruge naturgas, når man har noget godt biobrændsel. Det er en argumentation, vi har haft meget svært ved at forsvare, og det har vi jo selvfølgelig heller ikke skullet gøre, i og med at vi ikke var en del af 20. marts-aftalen fra 1990. Men den mulighed, der nu åbnes for – øget anvendelse af biobrændsler de steder, hvor man lokalt ønsker at gøre det – mener vi selvfølgelig skal gennemføres. Derfor er det ene punkt efter vores mening så vigtigt, at vi gerne er med på den dagsorden.

Det, det handler om, er jo, at man får en langt større frihedsgrad, end tilfældet har været i Energiplan 2000. I stedet for denne meget stramme konservative statsstyring af energiplanlægningen skal vi have nogle større frihedsgrader, og det glæder vi os over at debatten i dag slutter med.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg vil gerne have en lille uddybning af, hvorfor Fremskridtspartiet er med i forbindelse med denne dagsorden. Er det udelukkende det punkt om en mulig opblødning med hensyn til naturgasprojektet, eller er det sådan, at Fremskridtspartiet har været med i forhandlingerne om udformningen af hele dagsordenen? Er det sådan, at Fremskridtspartiet føler, at de har fået løfter fra andre partier med hensyn til gennemførelsen i fremtiden – det, man med et fint ord kalder implementering – af den dagsorden, og forventer Fremskridtspartiet, at man vil opfylde dem?

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det er imod min natur at debattere energipolitik med hr. Kim Behnke. Når jeg øver vold

på naturen i dag, er det, fordi jeg synes, det er ved at blive interessant med denne nye vennekreds, som optræder her i dag. Jeg tror, vi uden videre kan slå fast, at hr. Kim Behnke ikke har skrevet ét ord, ikke har sat ét komma i denne dagsorden. Det er hr. Poul Nielsons dagsorden, og det fremgår allerede af sprogbrogen, men jo især af indholdet, for det, som hr. Kim Behnke siger og plejer at sige og også sagde i dag, er: Markedsøkonomi er afgørende, miljø rager mig en høstblomst. Hvis der er penge i det, er det o.k.; ellers interesserer det os ikke. Det er er undertonen; frivillighed er afgørende. Og nu er der altså med den pind, der handler om at genforhandle 20. marts-aftalen, efter hr. Kim Behnkes opfattelse åbnet for denne frigørelse.

Jeg vil gerne spørge forfatteren af dagsordenen, hr. Poul Nielson, om det er korrekt opfattet, om hr. Poul Nielson deler den opfattelse, at vi nu skal løse op, frigøre, skabe frivillighed.

I øvrigt kunne jeg spørge videre, om hr. Poul Nielson deler ministerens opfattelse af, at der er for megen tvang, for mange snærende bånd, og at det er det, vi nu skal til at løse op for. Hvis svaret er ja, er det efterfølgende spørgsmål for nu at rationalisere lidt: Hvordan vil man så sikre, at målene i energihandlingsplanen opfyldes, hvis ikke den konvertering, der er beskrevet i 20. marts-aftalen, gennemføres i tilnærmelsesvis det omfang?

Men hr. Kim Behnke er trods alt den interessante i denne sammenhæng. Er det sådan opfattet af hr. Kim Behnke, at der er tale om en liberalisering her?

Dernæst: Hr. Kim Behnke er også undertegner, tilslutter, til pind 2: Elselskaberne skal forpligtes til at gennemføre kompenserende brændselsomlægninger fra kul til naturgas og biomasse, såfremt CO₂-problemet ikke er løst i år 2005. Hr. Kim Behnke plejer at sige: Jeg er ligeglad med miljøet; at CO₂ skulle være et problem, er en dum idé, der er skabt af nogle vilde forskere – det er formentlig kun godt. Hr. Kim Behnke siger, at vil man have kul i Ålborg, skal man bestemme det; vil man have gas, skal man bestemme det. Det bestemmer de selv. Det, elværkerne går ind for, går vi i Fremskridtspartiet ind for.

Hvordan kan hr. Kim Behnke så tilslutte sig den pind, som siger, at man skal omstille til andre brændsler end kul, hvis CO₂-forløbet ik-